

Gynna våra annonsörer!

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm
Finjagatan 39 / Telefon 901

LJUSA, VARMA OCH TREVFLIGA LOKALER

Läs- och skrivrum. Garderob

KAFÉ

Försäljning av Frukt, Karameller, Choklad och
Tobaksvaror. Telefonhytt

Kartor — Brevpapper — Kartfodral — Film
Reservoirpennor m. m.

köper Ni bäst och billigast hos

HÄNELLS

PLUGGA IN

att man gör fördelaktiga inköp hos

F. Thereström

Solgården Kontoret Röngegatan
Tel. 725 Tel. 1725 Tel. 79

Berns Hotell

Axel Fredlund
Tel. Namnanrop

REKOMMENDERAS

*Att gott
Att billigt*

Att på **CECIL**

Giv akt!

— när det gäller FOTO

Evy-Foto

Solgården . Hässleholm
Tel. 1045

JÄRNHANDLA I

BENGTSSONS JÄRNHANDEL

Telefon 13, 312

Hotell Viland

rekommenderar sina resanderum

och sin barservering

JÄRNVAGSGATAN 13 TELEFON 218

Konditoriet

Finja - Tel. 15

OBS! NY INNEHAVARE

Rekommenderar sitt särskilt goda
KAFFE och BAKVERK

Erik Olssons

Charkuteriaffär

Solgården . Tel. 648

1:sta klass

Kött . Fläsk . Charkuteriaffär

Skivscenplan

Snapphanen

Tidskrift för

Kungl Skånska trängregementets kamratförening

Nr 3 - 1949 - Årgång 7

Pris 1 krona

Gynna våra annonsörer!

<p>Dodge <i>1949</i> Person- Skåp- Last- Automobiler</p> <p>PHILIPSONS I MALMÖ BIL AB Tel. PHILIPSONS BILBOLAG</p> <p>Försäljningskontor i Hissleholm Tel. 1360 Hissleholm <i>25.-</i></p>	<p><i>1949</i> AB Häggström & Burnett</p> <p>213 96 Söderg. 14, Malmö 239 39</p> <p>För herrar med klädkultur <i>25.-</i></p>
<p>Hela familjen går till <i>1949</i> Carl Anderson's Hälsöholm. Läger, 68, 76, 1184 <i>— not. det gamla stads</i></p> <p><i>25.-</i></p>	<p>KOMPLETTERINGSMÖBLER Mattor . Gardiner köpes fördelaktigast i <i>1949</i> S. Andersons Telefon 41 och 641 <i>15.-</i></p> <hr/> <p>HOTELL VILAND rekommenderar sina resanderum och sin barservering <i>15.-</i> JÄRNVAGSGATAN 13 TELEFON 218</p>
<p>SÄG DET MED BLOMMOR från <i>1949</i> Iris Blomsterhandel</p> <p><i>15.-</i></p>	<p>UNIFORMSMÖSSOR Vackra, välgjorda och av gott materiel. EDVIN ANDERSSON Hatt-, Möss- och Pälsvaruaffär Telefon 178 <i>15.-</i></p>
<p>Hårvatten - Munvatten - Tandcrème STRIDHS FÄRGHANDEL Telefon 1132 <i>1949</i> Finjagatan 12 <i>15.-</i></p>	<p><i>Billig, vällagad mat serveras på</i> <i>1949</i> Hessle-Baren <i>Grandbiografen regeman Ingen dricks</i> <i>15.-</i></p>
<p>Soldathemmet vid T 4 Hissleholm Finjagatan 39 / Telefon 901</p> <p>LJUSA, VARMA OCH TREVFLIGA LOKALER Läs- och skrivrum. Garderob <i>1949</i> KAFE</p> <p>Försäljning av Frukt, Karameller, Choklad och Tobaksvaror. Telefonhytt <i>25.-</i></p>	<p>JÄRNHANDLA I <i>1949</i> BENGTSSON'S JÄRNHANDDEL Telefon 13, 312 <i>25.-</i></p>

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL SKÅNSKA TRÅNGREEMENTETS KAMRATFÖRENING

Regementschefen:

När detta nummer av Snapphanen utkommer, är tiden inne, då T4 skall högtidlighålla regementets dag. Därmed bjudes åter ett tillfälle för kamratföreningens medlemmar och i övrigt för alla, som haft eller ha beröring med T4, att träffa samman och taga del av förhållandena på regementet, så som de gestaltat sig för närvarande.

Den pågående utvecklingen inom försvaret har satt sina spår även vid T4. Några glimtar av det nya kunna därför visas på regementets dag. Det viktigaste i detta sammanhang är dock kontakten med bygd och samhälle. För att främja denna må vi hoppas att många skola få möjlighet att söka sig väg till T4. Vi önska dem alla hjärtligt välkomna till regementet.

A. Strömberg

PROGRAM VID REGEMENTETS DAG

den 25. september 1949

- 0900 **Revelj**
(marschväg: Kasern—Finjagatan—Röingegatan—Frykholmogatan—3. avenyen—Skolgatan—1. avenyen—Stortorget).
- 1130 **Samling och uppställning på motorkörplan (A på skissen).**
- 1145 **Parad för fanan. Korum.**
- 1215—1245 **Motorcykeluppvisning å motorkörplan (A på skissen).**
- 1245—1415 **Visning av:**
Viktigare vapen och fordonsmateriel vid armén (B på skissen).
Fältbageri (C på skissen); bageriet i verksamhet kl 1245—1315 och 1345—1415.
Instrumentutrustning vid kirurgisk pluton (D på skissen).
Svetsverkstad och motorlektionssalar (D på skissen).
- 1415—1515 **Ryttaruppvisning på kaserngården (E på skissen):**
1. Kadriij.
2. Prishoppning.
3. Skämttävling.
- 1515—1600 **Konsert av regementets musikkår.**
Tillfälle till besök i utbildningsverkstäder och kaserner.
Armsöte med Kamratföreningen å övre marketenterisalen (kl 1500—1600).
- 1600 **Gemensam middag.**

Filmföreläsning hela dagen i Soldathemmet (G på skissen).

Kaffeservering m m i marketenteriet (F på skissen).

SNAPPHANEN

Tidskrift för Kungl. Skånska Trängregementets Kamratförening

Redaktion:

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunby
Ekonomichef: Fanjunkare C. Linell
Annonschef: Fanjunkare L. Svensson

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Attondelssida	25 "
Sextondejssida	15 "

UTKOMMER MED 4 NUMMER UNDER ARET

Pris helår 3 kr. Lösnummer 1: — krona

Postgironummer 7 65 71

Fanjunkare Lennart Lundgårdh:

Otack är världens lön

En berättelse om snapphanar från tiden då Skåne blev svenskt

Det var i nådens år anno 1678 en gråkall höstmorgon medan dimman ännu tät och kväljande låg över Bremerholm i Köpehamn. I kastellporten stod en avdelning av de skånska friskyttar, som av det danska armébefälet använts vid sommarens operationer i Blekinge. De stodo där i väntan på att överföras till Bornholm för att där läggas i garnison på Hammershus.

I hopen fanns två män från Glimåkra i Göinge, Jens Pedersen och Ole Wrip. De hade redan 1658 som ynglingar deltagit i den skånska frihetskampen, men efter den blodiga räfsten i Malmö bitit samman tänderna om sitt svenskhät, hängt bössorna på väggen och åter en gång gripit till hacka och plog. Dock, när kung Christians sändebud på varen 1675 åter sökt sig upp till göingskogarna, hade de båda, utan ett ögonblicks tvekan, lämnat åker och sädd, ryckt bössan från spiken, fyllt sin kulpung och dragit med de andra i fejden.

Nu låg Glimåkra i aska, jorden för fåfot och dock var Skåne fortfarande svenskt. Vad hade man slagits för? Hur meningslöst var icke allt, och av vem fick man tack? Där gick Ove Pflug, majoren. Det var en tapper man och en god anförare. Hans väderbitna ansikte var rispat av en mångfald ärr från strider med turkar och tartarer, spanjorer och fransozor, polacker och svenskar, men nu sågs han över axeln av den yngste cornett vid konungens egna regementen. Friskyttan var god att ha, så länge fejden fördes i det skånska landskapet, nu var han mest till överlopps, hörde ingenstans hemma, sedan hans eget arma, förhärjade land på nåd och onåd överlämnat sig till Sverige.

Ole Wrip kramade bösspipan och sände ett mörkt ögonkast över hamnen, där den svarta galären, som skulle föra dem över till Bornholm, låg och ryckte i förtöjningarna. En hagelby kom frisksande över det gröna, bubblande vattnet. Det visslade i den nakna riggen och mäsarna seglade som vita dun in över varvet. En trumslagare, följd av en gardesofficer, trädde in i valvet. Han slog en virvel och officeren röt fram ett kommando:

— Lagg gevären!

De skäggiga friskyttarna sågo förvånade på varandra, undrande om de hört rätt.

— Nå, lyden I eller lyden I icke? Lagg vapnen!

Ole Wrip sneglade till den gamle majoren. Han stod bister och orörlig med korslagda armar. Icke en min rördes i det bistra anletet. Så föll hans blick på gardesofficerens övermodiga uppsyn, och en våldsam vrede jagade bort besinningen.

— När blev det sed, ropade han på sitt hårda göingemål, att danska män, som vågat liv och blod i fejd mot riksens fiender, förbjudas bära de vapnen, kungen själv satt i deras händer?

Officeren gav upp ett hänskratt.

— Danske män, härmade han, överlöpare ären I. Lagg bössorna! röt han.

— Lyd hans order, gott folk, och lämna från er gevären! Det var majorens stämma och männen lydde motvilligt, under det att ögonen glödde av förbittring.

Litet senare på dagen stod konung Christian i ett av slottsönstren och följde med blicken den svarta galärens kryss över sundet.

— Där segla snapphanarna, sade han till Ulrika Gyldenlöwe.

— Ja, Gud vare lov, att vi äro packet kvitt.

— Men — kungen trummade en marsch på ruttan — jag minns Ebba Ulfeldts ord till min högt-salige herr fader efter Roskildefreden. Jag lämnar dessa män från Skåne, de äro sådana, att man med godo kan förmå dem till vad som helst, de äro Eders Majestät trogna med liv och blod, men i desperation bli de farliga rebeller.

— Bah, brummade Gyldenlöwe, bland krigarna på Ortholm gör deras uppstudsighet oss föga men.

Kungen svarade icke. Han betraktade galären, vars mörka skrov försvann i en hagelby, bortom Amager. Endast stormastens röda vimpel var ännu synlig i det grå töcknet.

Ett årtionde senare på Ortholm — det öde skäret i Östersjön, där kung Christian byggde ett rede av granit åt den danska örnen, som skulle bevaka de svenska falkarnas flykt mellan Skåne och Pomern — hålla två män på med att forsla ett stenblock upp för sluttningen, där det runda citadellet redan reste sig i imponerande höjd.

Solen hängde brandgul över Vesterskär. Jord, hav och himmel ångade värme. Luften var som eld att andas, sanden stekte de bara fotsulorna och

Forts. å sid. 11.

Kamratföreningen representerad vid soldatmöte i Danmark

Fanjunkare Palmér, som representerade föreningen vid 100-årsjubileet av slaget vid Fredericia, berättar här om den minnesvärda resan

En dag under försommaren blev signaturen anmodad att som representant för T 4 kamratförening övervara festligheterna i Fredericia i Danmark. Svenska deltagare skulle under dessa dagar vara Dansk Soldatförenings gäster, och vad detta innebar har för alltid bitit sig fast i mitt minne. Ty i Fredericia var man allt igenom gäst. Det danska gemytet och vänligheten förnekade sig icke. Överallt, där man kom, var mottagandet stort och vi svenska gäster ha all anledning att med saknad se tillbaka på de underbara dagarna i den vackra staden vid Lilla Bält.

Den 4. juli

embarkerade jag tåget i Roskilde. Ni ställer er kanske förvånade över att resan tog sin början i Danmark, men anledningen här till var att jag dagarna innan gjort en privat avstickare till Nyköbing Sj. Då tåget från Köpenhamn ångade in på stationen ställde jag vissa farhågor för den fortsatta resan, då det för oss hundratals resenärer på Roskilde station såg hopplost ut att komma med det tåget. Men svårigheter är som bekant till för att övervinnas. Med en dansk järnvägstjänstemans välvilliga hjälp åkte man ganska smärtfritt upp på en plattform. Ja, sedan tog det inte lång stund förrän tåget var på väg mot Korsör och den där väntande färjan över Stora Bält. Under det att tåget rullade vidare började jag titta mig om efter eventuella bekanta, som kunde tänkas vara med på färden, och hast du mich gesehen, bland detta viller av människor fann jag nästan med detsamma en vapenbroder från Wendes artilleriregemente. Ja så var resillskapet ordnat och trots att vi fingo stå hela vägen till Korsör gick nu tiden betydligt fortare. I Korsör blev det en kapplöpning till färjan för att kunna få tag på en bra sittplats. Även detta lyckades och vid en god middag njöts färden över den för dagen lugna Bälten. Efter ungefär en och en halv timmas sjöresa var det åter till att gå ombord på ett nytt tåg för vidarebefordran till Fredericia. Från stationen

fingo vi själva taga oss fram till förläggningen, som var ordnad i en folkskola. Vi trodde att det klickade i organisationen, emedan ingen var och tog emot oss, men fi fingo senare under dagens lopp förklaring. Vi hade kommit med ett tåg för tidigt. Vi två jämte ytterligare ett par svenska deltagare kunde stå och ta emot den svenska truppen som efter ett par timmar kommo inmarscherande på skolgården. Sedan förläggning intagits var vi redo att hälsas välkomna medelst ett glas vin av dansk Soldatförenings ordförande. Denna välkomsthälsning fullkomnades med en utomordentlig middag i skolans gymnastiksal.

Gästerna

från Sverige, Norge och Finland satte en särskild prägel vid den senare på kvällen företagna flaggparaden och kransnedläggningarna vid Landssoldatens staty.

Sedan vi samlats oss efter det rikliga undfägnandet i skolans matsal, var det tid för marsch till Landssoldatens staty. Den svenska truppen avmarscherade under befäl av överste Winberg. Vid framkomsten till torget, där Landssoldaten står, blev det flaggparad. Under klingande spel från en militärmusikkår gingo de nordiska flaggorna i topp. Ett hållande ösregn försökte förgäves jaga den högtidliga stämningen på flykt. Därefter framträdde Fredericias borgmästare och bjöd välkommen till staden. Han avslutade sitt tal med följande ord: "Nu är de nordiska korsbanerens hisade och vajar sida vid sida som en symbol på vår vänskap. De omtala att vi äro ett demokratiskt och kristet folk, som hyser djup respekt för den fria människans rättigheter, respekt för den enkla människans skapad i Guds avbild. I den kristna och demokratiska andan skall vi handla och visa världen ett gott exempel på sant broderskap, så att Norden kan bli en förebild för hela världen."

Därefter skedde kransnedläggning vid Landssoldatens staty av de nordiska ländernas soldatföreningar. För Sverige nedlades kransen av överste

Dannebrogen med den danska kungafamiljen.

Winberg, som i sitt tal bland annat yttrade, att det under hela kriget brunnit av otålighet i svenska hjärtan att komma sina broderfolk till hjälp. Efter högtidligheterna framför Landssoldaten marscherade de nordiska soldatföreningarna genom staden och nedlade kransar framför Fredericias försvarare under de kritiska dagarna för jämt hundra år sedan, general Ryes grav, samt framför den stora massgravens, "Kæmpegravens". På den senare, som ligger framför en av stadens vackraste kyrkor, kunde man spåra många svenska namn. Efter denna gemensamma hyllningsmarsch disponerade var och en av deltagarna återstoden av kvällen för eget gottfinnande. Dagens program, som mer hade en allvarlig prägel, bjöd på högtidligheter av olika slag på flera platser.

Efter

en natts god och underbar sömn var dagen inne för höjdpunkten i festligheternas program. Onsdagen den 6. juli visade sig till en början vilja likna föregående dag. Regnet silade ner och man kände sig ganska olustig vid tanken på att vara ute i sådant väder hela den kommande dagen. Men så började salutkanonerna dån och som ett trollslag började de hotande skyarna ge med sig. Snart hördes sprittande toner från de olika musikorkestrarna som genomkorsade staden under morgonen. Var man tittade var det fullkomligt svart eller rättare sagt ljusst av människor, som inte ville försumma tillfället att vara med om dagens stora festligheter och framför allt inte gå miste om att se sitt kungapara komma till staden.

På vår skolgård började det så småningom draga ihop sig till den stora paraden. Med de nordiska ländernas flaggor i teten marscherade soldatför-

eningarna till hamnen för att hälsa de kungliga välkomna till Fredericia. Var vi marscherade fram väckte den svenska fanborgen allmän beundran. Och vacker var den sannerligen i all sin färgprakt. Där fanns regementsfanor och dito kamratföreningars.

En liten stund efter vi intagit anvisad plats vid kajen, som ur vår synpunkt var den allra bästa — den svenska truppen stod nämligen närmast anläggningsplatsen — utbröt ett jubel utan like. Ute från fjärden ångade det ståtliga kungaskeppet "Dannebrogen" in mot hamnen. Då båten lade till såg man ett glatt vinkande kungapar med prinsessor uppe på bryggan. Jublet nådde sin höjdpunkt då de kungliga gingo nedför landgången. Bland de uppvaktningar som gjordes märktes överste Winberg, som överlämnade blommor till drottning Ingrid från de svenska deltagarna. Medan kungaparet for till en särskilt uppbyggd tribun framför Landssoldatens staty, blev den svenska truppen inrangerad i den väldiga marschkolonnen, som skulle göra förbimarsch inför kungaparet. I detta väldiga uppåtdrag av militärer och föreningar av olika slag var det särskilt de väldiga fanborgarna som fängslade ögat. Förbimarschen, som tog en god timma i anspråk, blev en glänsande viktoria för den svenska truppen. Då kungatribunen passerades sänktes samtliga svenska fanor till hälsning med en precision, som var storstilad. De till omkring 25 000 på torget församlade åskådarna voro aldeles utom sig av begeistring.

Ännu en gång fingo vi tillfälle se kungen och drottningen framträda offentligt inför de församlade deltagarna. Det var från rådhusets balkong, där kung Frederik höll tal till äminnelse av dem som gävo livet för Danmarks sak vid Fredericia för 100 år sedan.

En gammal

tradition vid firandet av denna bemärkelsedag är att det till middagsbordet serveras lammstek med

Ports, å sid. 15.

"Den tapre Landssoldat"

Orientering är en tjugsig sport

av 65:an

— Det är bara att följa pilen. Är du osäker på hur långt du kutat så ta bara och räkna stegen. Beter du dig sedan någorlunda vettigt springer du spik på alla kontroller och det är ingen konst alls! Kanske har du chans vinna veckans sked. Ta chansen!

Så där lät det ungefär då det drog ihop sig till den första orienteringen man skickades ut på. Det var en liten räddningsskåp kväll vid sextiden neråt Tormestorp. Storfräsarna från Hässleholms OK och de gamla skärmrävarna från T 4 med fanjunkare Ek och kapten Ramstedt i spetsen skulle ha "en liten kvällsorientering i all stillhet". Med andra ord hur enkelt som helst — enligt dem. Utrustad med råd som borde räckt till att skriva ihop en förstaklassens instruktionsbok i skärmlertarkonsten kastade man sig med glatt hjärta in i halvdunklet bland våta granar och alla besvärligheter. La iväg som en sprinter uppför en sluttning, kastade en och annan förströdd blick på kompassen och kände redan hjärtat bulta av segerviss stolthet. Här skulle grabbarna få se på en orienterare! Men hur konstigt det än kan låta: Det dök faktiskt inte upp någon efterlängtnad skärm. Kanske berodde det på att kompasshuset råkade snurra runt litet efter en ofrivillig vurma över en lömsk trädrot, eller att första kontrollen inte iritats så där hemskt noga i hastigheten, eller att den där breda landsvägen som skulle verka som uppsamlare passerades i flygande fläng och utan några sådana där ovidkommande ceremonier som uttagandet av ny kurs o. dyl. Alltnog, den röda skärmen var och blev försvunnen. Då gick det upp en liten talgdank. Klart som korvspad att grabbarna satt ut skärmen fel, det här skulle de minsann få äta upp. Man hade ju sprungit precis som den röda pilen pekade. Eller skulle man kanske följa rikt-skåran i kanten på locket eller hur var det nu egentligen man skulle göra? De goda råden blandade sig villigt och glatt i en förvirrad hjärna. Det var bara det att de hade en obehaglig förmåga att dyka fram utan minsta sammanhang eller rim och reson. Till slut var det bara att som en man se den bittra sanningen i vitögat. Man hade gått vilse. Totalt vilse. Glömda var alla eventuella kunskaper om hur karta och kompass skulle hanteras. Kvar stod bara det inte precis skrattretande faktum att man lyckats irra bort sig hundraprocentigt i trakterna av Tormestorps klint. Egentligen är det väl

nu dags att dra en tystnadens förlåtande slöja över vad som sedan hände den store orienteraren, men andra till varning skall litet berättas. Kom sedan inte och säg att det inte kan hända saker och ting ute i markerna.

När skymningen svepte fram mellan träden, nattdimmar som tysta skogsälvor steg upp ur våta kärrmarker och tassemarkerna beredde sig att gå till sängs satt man och käkade blåbär för att hålla livsgnistan uppe. Men så skyttade plötsligt en landsväg mellan träden. Planerna på att skriva ett rörande kombinerat testamente och avskedsbrev uppsköts till ett bättre tillfälle och hopets gnista tändes i bröstet. Det kom en gammal Ford tuffande i en vägkrok. En vänlig odalman stuvade in en i baksätet bland en massa ägg. Efter en halvtimmes skakande framfart dök Sandby kyrka upp. Man var med andra ord på väg rätt in i aftonsången — långt utanför kartbladet. Fel igen. Hastig avsättning. Odal mannen körde så fort Forden gick därifrån, muttrande något om tokingar. En flott sportbil dök upp, förd av en älsklig dam från staden. Som skall hava stort tack för att hon tog upp den frusne vandrar, lånade honom en tjock läderjacka och ångade åt rätt håll. Efter en kvart skyttade några kumpaner på vägbanan. Även de hade tydligen gått en "aning fel". Avsättning igen. De skulle hem men hittade absolut inte. Man svor ramsor över sitt bittra öde. Efter en dryg och våt timme skar två lyktor genom mörkret och i en stillsam fart av 100 kilometer dök en jeep från P 2 upp, förd av en fänrik, som inte visste vad bromsar var och med uppgift att samla ihop vilsegångna får. Sedan hör det givetvis till historien att jeepen körde vilse på småvägarna, att vi efter större jeep, som hör och häpna verkligen satte kurs mot målet vid Finjasjöbaden, där T 4-gänget funderade på att mantalsskriva sig, gå skallgång eller dränka sig i förtvivlan att de släpat med sig en sådan komplett analfabet. Efter endast fem timmar i skogen och när klockan började lida mot midnatt rullade vår buss hem igen.

Men varför inte låta även den här lilla sedelärande historien få ett vackert slut, som alla andra sanna berättelser. När dessa rader dunkas ner har man asat sig in på guldtid i två orienteringar. Sista gången visserligen med den synnerligen knappa marginalen av femton sekunder, men i alla fall.

På strövtåg i Hässleholms omgivning

Per Krut ger oss en intressant orientering om minnesvärda platser i närheten av vår stad

Bygden kring Hässleholm är synnerligen rik på historiska och kulturella minnesmärken. Låt oss börja in på knutarna och först avverka vad som finns i staden och dess närmaste omgivning. Hässleholms Hembygds museum inrymmer ett stort antal nummer, historiska och kulturella minnes-saker från göingebygdens svunna dagar. Det bör kanske i första hand besökas av dem, som är intresserade för sådana ting.

I anslutning därtill bör också ett besök på Hovdala rekommenderas. När P 2 fick sin verksamhet förlagd till Hovdala knöts därmed direkt förbindelselänk till en gången tids krigiska bedrifter. Omkring denna borg har heta strider utkämpats. Den omnämnes första gången 1130 med väpnaren Gemitz Skaldra som ägare. Dessförinnan förlorade den sig i sagans dunkel. Den danske överlöparen Christian IV:s av Danmark ränkmästare, Mikael Ehrenborg, förvärvade godset 1664 och utökade det till att omfatta 27.000 tunnland, ett helt litet kungarrike. Sedan dess har gården varit i den Ehrenborgska släktens ägo och man har under årens lopp hopbragt en samling kulturella och historiska minnessaker, vilka är värda ett besökande. Största intresset tilldrar sig kanske vapensamlingen och i de många föremålen där intar snapphaneövdingen Lille-Mats hjulläsbössa en förnäm plats. Den säges vara en gåva av danske kungen, och att döma av dess förnäma utstyrel med kolv av ebenholts och elfenben torde detta vara riktigt. Han lämnade den ej heller gärna ifrån sig, men blev slutligen tvungen, när han 1679 vid Ignaberga

Och nu känner man sig alltså som en äkta skogs-karl, tills man går vilse nästa gång. Lungorna är fyllda med kubikmetervis av frisk barrskogsluft, kläderna söndriga av ilsket forcerade taggrädsstängsel, kroppen trött av sugande dymarker och djupa kärr eller rispad av ilaken småskog och risterräng men till syvende och sist: Sinnet fyllt med glada minnen och en övertygande visshet om att det inte finns något tjugsigare i terrängen än en skärm som dyker upp där den skall och ett mål som ligger där det bör. Så sensmoralen blir trots de många vedermödorna: Orientering är en tjugsig sport!

bro utkämpade sin sista strid. Godsägare Casimir Ehrenborg brukar med stort tillmötesgående ställa sig till förfogande för visande utav samlingarna, vilka till skillnad från de flesta andra fideikommissamlingar befinna sig i privat ägo.

Ett stycke från borgen uppe på åsen kan man beskåda en åttakantig ruin med metertjocka murar. Den lär ha uppförts av en överstelöjtnant Ehrenborg, som råkade ut för en kärlekshistoria i Nederländerna. Meningen var att han här skulle finna en fristad för sig och sina böcker samtidigt som han tänkte bygga tornet så högt, att han kunde se till sin älskades hemland. Så högt kom han emellertid inte, ty en lunginflammation ändade hans liv, men ruinen står kvar som minne av den tanke, vilken en gång fanns.

Ett stycke söder därom finnes ett annat sär-eget och på sitt sätt gripande minnesmärke. Där står nämligen en inhägnad gravvård med namnet Casper Ehrenborg, som där en gång vid en jakt vådasköt sig till döds.

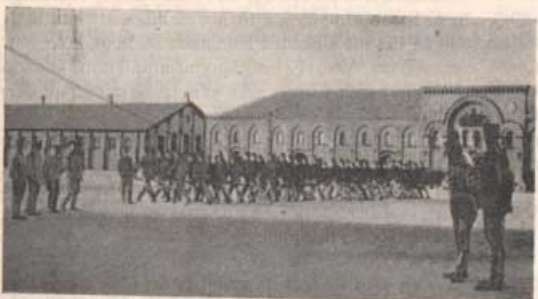
Vi går ifrån Hovdala och fortsätter till Tostarp, där de som är intresserade av en sådan sak kan få bese det pensionärshem för äldre och det flyktingläger, som uppförts och kommit till stånd genom Svenska Missionsförbundets dr Axel Anderssons försorg. Under de krigsåren som gått har mången flykting här funnit en fristad och många av dem är fortfarande kvar på lägret eller i Sverige. Här kan man också ute på klipporna beskåda det vackra perspektiv, som Finjasjön med omgivning bjuder. Såvitt man icke föredrar att göra denna studie från de historiska backsluttningarna i Mjölkalånga, där den svenske riksdrotsen, Mats Kättilmundson, under tidig medeltid levererade sin stora drabbning med danskarna, då blomman av danska härens riddarskap föll på valplatsen. När man ändå har kommit så långt bör man också ta en titt på det vackra templet i Finja, där det ligger på sluttningen mot Finjasjön. Vid denna färd runt Finjasjön bör man heller icke urakrlåta att beskåda ruinerna efter Mölleröds Kungsgård, uppförd på sin tid av Beata Vitfeld, som där stundtals uppfosttrade Christian IV:s barn. Borgen rasades under snapphanetiden, men har till viss del nu iordningsställt.

Forts. å sid. 23.

1898

LANDSKRONA. Sommartid inkvarterades beväringen i backerackor å trängbataljonens lägerplats, belägen i norra utkanten av staden.

1900

LANDSKRONA. Exercis på kaserngården utanför gymnastikhuset t. v. och förrådsbyggnaden t. h.

1905

HESSEHOLM. En unik bild av kanslihuset från tiden före inflyttningen. Längst t. h. stallet och ridhuset, t. v. D-kasern.

FRÅN FLYD-

Inför den stora utökning som trängen i dessa dagar undergår kan det vara intressant att blicka tillbaka på de första åren av Skånska eller som den då hette Wendes trängbataljons tillvaro. En som var med från början och som sedan dess under hela sin tjänstgöring varit T 4 trogen, är förre förvaltaren J. Örtenblad och vi har vänt oss till honom för att få några minnesbilder från T 4:s första år.

— Det är i år 54 år sedan jag bland många andra uttogs ur Göta trängbataljon i Karlsborg för att placeras vid den nyuppsatta Wendes trängbataljon i Landskrona. På våren 1895 ryckte vi in i gamla citadellet, där vi i två år fick dela utrymme med Wendes artilleri, som redan var förlagt där. Det hade ju sina sidor att vara inkräktare, men sämjan var god, även om kanske saknaden inte var alltför stor, när vi 1897 blev ensamma herrar på täppan och artilleriet drog iväg till Kristianstad. Att vi själva tio år senare skulle flytta till det då tämligen okända stationssamhället Hässleholm, kunde ingen ens drömma om.

De första åren i Landskrona var besvärliga. Det var trånga lokaler och den blandade förläggningen hade många avvigsidor. Redan på hösten första året utbröt en häftig epidemi i nervfeber och det var flera på bataljonen som strök med. På somrarna inkvarterades beväringen på lägerplatsen norr om staden. Där levdes ett härligt,

DA TIDER

stärkande lägerliv, som ju för övrigt skildrades i ett tidigare nummer av Snapphanen.

Underrättelsen att Skånska trängkåren, som den nu omdöpts till, skulle flyttas till Hässleholm, slog ner som en bomb. Officers- och underofficerskåren hade just börjat finna sig till rätta i staden, där bostads- och skolförhållanden voro goda. Den situationen lär ju för övrigt vara aktuell nu också här i Hässleholm. Det pratas ju så mycket om Revingehed. När beslutet kom den 22 december 1905, att kåren skulle flyttas till Hässleholm redan efter regementsmötet 1906 blev det rusning efter bostäder, fast utan resultat. Kärchefen, överste Virgin, ingick då med en underdånig framställning om uppskov ett år med flyttningen. Ansökan beviljades och den 8. oktober 1907 intogade T 4 i Hässleholm och tog sina nya kaserner i besittning. Kasernområdet var endast ett moras och delvis kärr, men tack vare vår nye kärchefs, överste von Heideman, energiska ingripande och enastående organisationsförmåga vidtogs snart anordningar för områdets planering och plantering av träd, prydnadsväxter m. m. Ni, sena tiders barn, kunde gärna då och då sända honom en tacksamhetens tanke för att ni har en så vacker och idyllisk förläggning, jag tror enastående i sitt slag.

B. B.

1908

HESSEHOLM. Förrådsområdet. Huvudförrådet, sett från kanslihuset. Till vänster synas underofficersbostäderna.

1910

HESSEHOLM. Utsikt över staden från kanslihusets tak.

1915

HESSEHOLM. Förvaltare Örtenblad med förrådspersonal utanför huvudförrådet.

Fritidsundervisningen har börjat

Måndagen den 19/9 1949 strömmade ljuset ur så gott som alla regementets baracker och lek-tionssalar. Fritidsundervisningen hade sin premiär.

Omkring 270 soldater påbörjade då de olika kurser, som regementet mot en blygsam avgift av 3 kronor under hösten låter dem frivilligt taga del av.

För en dryg månad sedan utförda personalvårds-officeren vid regementet en intresseundersökning, där varje soldat fick anmäla, vad han önskade skulle upptagas på fritidsundervisningens program. Med ledning härav och inom ramen av de knappa medelsanslagen utvaldes därefter de populäraste ämnena, och lärare kontrakterades.

De ämnen, som nu påbörjats, är:

Kompletteringskurser till studentexamen i tyska och franska	28 elever
Två nybörjarkurser i engelska	28 "
Psykologi	17 "
Räknestickans användning	15 "
Fotografiering	17 "
Boikföring och handelsteknik	20 "
Musik	10 "
Teatercirkel	10 "
Maskinskrivning två kurser	40 "
Motorlära	29 "
Ridning två kurser	40 "
Fäktning	10 "
Träslöjd	10 "

Efter genomgången kurs erhåller eleven ett bevis på fullföljd undervisning. Att undervisningen är populär borgar det stora deltagarantalet för. En å två kvällar i veckan beredas eleverna tillfälle till dessa studier, vilka dock icke läggas så att de inkräkta på den militära utbildningen.

Pv-off.

Red. och sekr. spalt

Kamratföreningens medlemsnål (den försilvrade gripen) finnes till försäljning hos föreningens kassör, fanj P. Liedholm. Priset är 1 krona. Låt kamratnålen pryda rockuppslaget.

Red påminner om anmälan av adressförändring. Det händer alltför ofta att skrivelser och "Snapphanen" kommer tillbaka med påskriften "Adressaten okänd".

I förra numret av Snapphanen förekom bland mycket annat även en bildsida av regementets bataljons- och kompanichefer samt kompaniadjutanter. Det finns ett fåtal exemplar kvar, som eventuellt hugade kunna köpa hos fanj P. Liedholm.

Red utlyser härmed en **pristävlan om den roligaste historien**. Den skall givetvis tilldraga sig i militär miljö. Den bästa belönas med tio kronor och den näst bästa med fem kronor. Hedersomnämning kan ev tänkas förekomma.

Tio kronor till den som tar det bästa fotot med motiv ur det militära livet vid T 4. Fotot skall vara taget efter ineliggande årsklass inryckningsdag. Fotot bedömes såväl ur fototeknisk som ur motivval-synpunkt. Ett andrapris om 5 kronor utdelas även, förutom därav förtjänta extrapris i form av hedersomnämningen.

Historier och foton skola vara redaktionen tillhanda senast den 1. december.

Den frivilliga befälsutbildningsverksamheten

har i höst samlat icke mindre än 43 elever till den lägerkurs som 18/9—1/10 anordnats på T 4. Till denna ha samlats vpl trängbefäl i ansp-, bil-, sjv- och tygtjänst från hela landet.

Kursen är förlagd å 1. komp och som chef har beordrats kapten B. Ramstedt, som även förut om åren varit ledare för dessa kurser.

12 elever komma att i samband med kursens avslutande genomgå examen för vinnande av högre grad.

Många av eleverna ha framfört önskemål om bildandet av en speciell trängbefälsförening för vpl trängbefäl i Malmö, Lund, Eslöv. Därigenom skulle trängarna bättre kunna erhålla sin specialutbildning vid fritidslektionerna på hemorten, än vad nu är fallet, då de måste ansluta till mera infanteribetonade föreningar.

De vpl befäl, som äro intresserade av en sådan trängbefälsförening omfattande frivillig befälsutbildning, uppmanas anmäla sig till kapten B. Ramstedt, 1. komp, T 4.

O tack är . . .

Forts. från sid. 3.

stenen kändes under händerna som om den vore glödande. Plötsligt förlorar en av männen fotfästet, störtar baklänges och blir liggande, med stela, uppspärade ögon, öppen mun och flämtande bröst-korg.

— Jag . . . kan inte mer, rosslar han. Det är slut . . . Ole. Orden komma stötvis. Huvudet gör

ett våldsamt kast åt sidan, knäna dras upp mot hakan och gestalten stelnar till.

Ole Wrip blottar sitt huvud, står allvarlig och ser på den döde och tänker.

— Där ligger Jens Pedersen, en dansk kungens friskytt från Göinge. En god och tapper man, förr en krigare av Guds nåde och därpå vorden slav. Och detta allt för Danmark. Han slogs och dog för Danmark.

Efter att i tankarna hållit detta liktal grävde han den dödes grav.

25:-

Nils Heime

Aktiebolag 1949

TRAVAROR EN GROS OCH EXPORT

Telefon 270 20, 270 21, 157 60, 326 25

Malmö

AUTOCENTRALEN

OTTO JONSSON

AUKTORISERAD FORDFÖRSÄLJARE

25:-

Hässelholm

Verkstadens tel. 514, 789 . Chefens bostadstel. 104
Verkmästarens bostadstel. 1664

1949 STYR DINA STEG till 15:-

Göinge-Konditoriet

Vi garanterar, att Du blir nöjd!

Anlita 1949

TVÄTT-TJÄNST

Tel. 884 15:-

50:-

Resia

Butikerna för klok hushållning

Egna fabriker — 140 affärer

Ett FOTO från

LINDHOLMS

är alltid en välkommen gäva.

Vinutrust 1949

Stor sortering av RAMAR och ALBUM

Frankallning och kopiering

1:sta Avenyen 5 Telefon 1088

Regementsstabens organisation

Regex
Överste
A. Nurberg

Stabsavd med regexp

Regementschefen
Kapten
B. Kinnman

Expuoff
Löjtnant
N. G. Jancke

Stabsuff
Fanjunkare
E. Ek

Utbildningsavd

Utboff
Major
I. Petri

Mobiliseringsavd

Mobil
Major
G. Appelblad

Ch personaldet
Kapten
S. Cinthio

Off till förf
Kapten
B. Mattsson

Bitr åt moboff
Löjtnant
B. Brorström

Bitr i pdet
Löjtnant
G. Leonartsson

Uoff till förf
Fanjunkare
C. Linell

Uoff till förf
Fanjunkare
P. Liedholm

Tygavd

Tygoff
Kapten
J. E. Johansson

Motoring
Arméingenjör
A. Carrwik

Tygförvaltare
Förvaltare
H. Nilsson

Tyguoff
Fanjunkare
J. Önerby

Tyguoff
Fanjunkare
K. Boo

Signuoff
Fanjunkare
L. Svensson

Intendenturavd

Regint
Kapten
S. Lindberg

Införvaltare
Förvaltare
O. Svensson

Furageuppbman
Fanjunkare
R. Hjelm

Bitr åt regint
Fanjunkare
G. Pihl

Drivmuppbman
Fanjunkare
N. Lundström

Proviantuppbman
Fanjunkare
B. Palmér

Sjukvårdsavd

Regläkare
Fältläkare
W. Wifelt

Batläkare
Batläkare
D. Kronkvist

Sjvförvaltare
Förvaltare
B. Brohlin

Veterinäravd

Regveterinär
Regvet
U. Wahlberg

Expuoff
Fanjunkare
E. Bergström

Kasernavd

Kasernoff
Kapten
S. A. Widöf

Kasernuoff
Fanjunkare
C. Bilbo

Kassaavd

Kassachef
Löjtnant
Th. Olsson

Musikkären

Musikdirektör
I. Larsson

Regtrumslagare
Mfanjunkare
S. Boo

Regpastorn berättar

Pastor Lindvall har denna gång valt att berätta om scoutlivet, som i många avseenden har mycket gemensamt med soldatlivet.

"Rampa, rampa, rampa, ra..." Sängen ljöd frisk och kraftig vid lägerbålet i Lilleskov på Möen, där ett 100-tal danska och svenska scouter i somras var samlade till gemensamt läger.

Initiativet till detta "fælles-lejr" hade utgått från Östsjällands division av Det danske KFUM-Spejderkors med Køge-trop i spetsen, och inbjudan till deltagande hade hörsammats av 59 scouter från Kristianstad, Hässleholm, Olofström, Oppmanna—Vånga och Osby, samtliga tillhörande KFUM:s scoutförbund i Sverige.

Avsikten med lägret var givetvis att bjuda deltagarna den stora upplevelse ett läger alltid utgör. Arrangörerna hade heller inte lämnat någon möda ospard, vad de yttre arrangemangen beträffar. Till lägerplats hade valts en härlig dansk bokskog med ljuvlig badstrand tätt inpå. Omgivningarna utgjordes av det sköna Möen med dess leende, fagra bygd, dess otaliga, intressanta fornlämningar och sist men icke minst dess fantastiska kritaformationer, Store och Lille Klint. Trevliga och lämpliga dagsprogram hade uppgjorts. Maten var riklig och god.

Men tanken bakom det gemensamma lägret var också en annan och djupare. Innerst inne skulle vår samvaro på lägret föra oss, danska och svenska scouter, närmare varandra, skapa kontakter och gemenskap, lära oss förstå varandra, våra språk och sedvänjor. Och blev lägren rent scoutmässigt sett en stor framgång för initiativtagarna, så lyckades de i detta avseende inte sämre.

Att pojkar från ömse sidor om Sundet till en början betraktade varandra med en viss undran, var måhända ingenting att förvåna sig över. Det hade vi nog alla väntat. Men att de skulle stå så främmande för varandras språk, som de gjorde, var åtminstone för mig en stor överraskning. Ännu efter flera dagar i Danmark kunde en scoutpojke glädjestrålade anförtro mig sin upptäckt: "De förstår engelska!" Nu hade han alltså en möjlighet att förstå och göra sig förstådd, menade han. Det behöver väl inte sägas, att han fick en vänlig men bestämd tillrättvisning och tillråddes att lära sig förstå danskan istället.

Men språkfrågan fann ändå ganska snart sin lösning. Ännu ett par dagar och alla förstod var-

andra rätt väl. På en punkt — och en mycket viktig sådan — hade ledningen nått målet för sin strävan till närmande.

Att det lyckades hänger otvivelaktigt samman med, att lägerledningen från början gick in för att blanda danskar och svenskar med varandra i troppar och patruller. Den ständiga samvaron tvingade alla att lyssna och förstå.

Lägerledningen följde också en annan väg. Varannan dag var "dansk", varannan "svensk". En "dansk" dag hade den danska truppen att helt svara för dagsprogrammet. En dansk ledare höll sålunda morgonandakten, dagens övningar och tävlingar leddes av danska ledare, och lägerbålet på kvällen gick i dansk regi. Följande dag var "svensk" dag och då var det svenska truppens tur. Även detta arrangemang visade sig bidra till bättre förståelse av språk och sedvänjor här och hinsides.

Att ledningen dessutom ständigt strävade efter att finna det gemensamma mer än det egenartade, är självklart. Vid morgonandakterna sjöngs exempelvis gärna psalmer, som återfinns både i den danska och svenska psalmboken, liksom också sångerna vid lägerbålet oftast var gemensam egendom.

Så skapades på lägret en stark och god gemenskap, och när det led mot sitt slut, kände vi oss alla som en enda stor enhet, där litet skilde men mycket förenade. Detta kom kanske allra starkast till uttryck vid lägerbålet sista kvällen. Det märktes på sången: "Rampa, rampa, rampa, ra...", som blev Möenlågrets signaturmelodi. Det kom också fram i de anförenden, som hölls av lägerchefen Emil Nielsen från Haslev och mig i egenkap av ledare för den svenska truppen. Men det kom framför allt till uttryck i den kamratliga och hjärtliga stämning, som rådde. Vi hade funnit varandra i en stark gemenskap, som vi hoppas skall bevaras genom åren och visa sig i fler liknande samlingar på våra olika hemorter.

Var lägret därmed slut, så var vår vistelse i Danmark som Öst-Själlands divisions gäster icke avslutad. Vi hade tvärtom glädjen uppleva ytterligare några dagar som gäster i våra nyförvävade

danska scoutkamraters hem. Utplacerade i danska hem i Køge, Haslev m. fl. orter i Køges grannskap fick vi alltså i ännu några dagar njuta dansk gästfrihet och omtanke. Vi glömmer aldrig de dagarna. Ingenting sparades för att göra dem så trevliga och innehållsrika som möjligt för oss.

Själv erinrar jag mig med stor tacksamhet den intressanta rundtur med buss, vi fick göra till Holmegaards glasbruk, till Europas största ostmejeri "Trifolium" i Haslev, till Faxe kalkindustri och Vallö slott. Ett besök i den stora gummifabriken i Køge, vilken lär sysselsätta 1.300 arbetare, liksom en rundvandring i staden med dess fina, ålderdomliga bebyggelse och dess dyrbara, minnesrika kyrka, hör ävenså till mina bästa minnen från de dagarna.

Beträffande Køge kyrka erinrar jag mig en liten episod, som kanske kan vara värd ett omnämnande. Vid ankomsten till Køge före Möen-lägret hade någon sagt till mig så här: "Ja, vi har haft svenskar här i Køge förr. Det var ju de som skar av näsorna på alla våra kyrkänglar." Yttrandet gjorde mig generad, det måste jag medge, och jag hade inte kunnat glömma det. Nu besökte jag flera dagar därefter kyrkan. En sällsynt intresserad och talför kyrkovaktmästare visade kyrkan med dess utsökt fina och dyrbara inredning och avslutade visningen med att säga: "Det är egentligen rätt märkligt, att kyrkans inre kunnat bevaras orörd och oförändrad genom åren. Betänk, att här lag

svensk soldattrupp förlagd en hel vinter, det är Karl X Gustaf gått över Bältten. De var inkvarterade här, men fastän vintern var oerhört sträng och tillgången på bränsle synnerligen knapp, rörde likväl soldaterna ingenting av inredningen i kyrkan. Hur nära tillhands hade det inte varit, att de t. ex. tagit av bänkinredningen för en liten eld på golvet att värma sig vid! Så god var disciplinen i den svenska truppen." — Då kunde jag emellertid inte hålla mig längre, utan inföll: "Men änglansorna då?" — "Ja", svarade mannen, "det var egentligen bara ett par mannar, som fått sig för mycket till bästa en kväll och som kom överens om att tävla om, vem som kunde kapa av de flesta näsorna på änglahuvudena på bänkgavlarna. Sedan gick de mittgången fram, en vid var sida, och högg med kniv av näsa efter näsa. Det var givetvis dumt gjort. Men..."

Så kan en sak framställas olika. Sanningen är ofta visst inte så entydig, som vi människor tror. Båda hade rätt, och ändå var det som sades så olika.

Men också tiden i Køge tog slut och så stod vi svenskar då en dag samlade på Køge torg för att anträda resan hem till Sverige igen. I ett kort anförande tolkade jag allas våra känslor inför avskedet från våra danska kamrater. Och tacksamheten gavs uttryck i ett rungande leverop för Öst-Själlands division och dess medlemmar.

Kamratföreningen . . .

Fortf. från sid. 5.

jordgubbar som efterrätt. Även vi gäster från Norden fingo vara med om att förtära denna middag. Under middagen hölls många tal av såväl svenskar, norrmän, danskar som danskamerikanare. Särskilt livligt uppskattades överlämnandet av ett miniatyrstandard från svenskarna till Dansk Soldatförening.

Festligheterna avslutades på kvällen med asfaltbal framför infanteriregementets kaserner. Vid tolvtiden på natten avbrändes ett storstättigt fyrverkeri nere vid stranden. Dessförinnan utvecklades ett praktfullt skådespel på fjärden. Samtliga stadens småbåtar av alla slag försedda med lanternor och belysningsanordningar, gjorde ett effektfullt intryck genom att ideligen korsa fjärden fram och tillbaka.

Nästa dag voro samtliga nordiska kamratföreningar inbjudna att med buss företaga resa till de historiska skansarna vid Dybbøl på Sønder-

jylland. Det var en härlig åktur genom denna underbart vackra landsända av Danmark. Vid Dybbøl blev man mäktat imponerad av det väldiga försvarsverk som på sin tid upprättats för att hålla inkräktarna stängna. Genom ciceroner blev man också ganska väl insatt i hur det hela gestaltat sig på den tiden.

Även denna dag fick sitt slut och vi återvände till Fredericia för att vila ut efter dessa synnerligen minnesrika dagar, vi haft nöjet åtnjuta på Dansk Soldatförenings bekostnad. Och det var med viss saknad man lämnade denna underbara stad och dess synnerligen trivsamma befolkning.

Bepe.

Auktoriserad försäljare av:
MG . WOLSELEY . DE SOTO
MORRIS . RILEY

1949
RINGKOMPANIET
15

HÄSLEHOLM . Tel. Namnanrop

Ett knippe bilder från
tjänsten vid T 4

T4 fanvakt.

Terränggående lastbil tar sig över
Almaån.

Trumslagarpojkar.

Spannkörning (Kronspann).

Ett åttaspann med fanj Bergström på kuskbocken.

Förläggingsbaracker i Revingehed.
(5. komp)

Ilastning av hästar för landsvägstransport

Släporna ta sig fram överallt.

Bestyr på kokplatsen.

Ökenfortet i Kristianstad.
(4. komp)

Fältbageri.

Fältslakteri.

Arets regementsmästerskap i allmän idrott gävo många goda resultat, men så hade också arrangörerna glädjen att bland deltagarna se sådana stjärnor som landslagsmannen Sven Melin, Alvesta, skånske mästaren på 400 Lennart Jönsson, MAI, och kastaren Wachenfelt, Göta, Hälsingborg. Helt naturligt dominerade dessa herrar och Melin segrade i inte mindre än tre grenar och blev två i höjdhopp. Trots det, blev han inte bäste man på plan, ty Lennart Jönsson, representerande 5. komp tog 1 poäng mer genom sina 2 första och 2 andra placeringar. Resultatmässigt stod Melins resultat i längdhopp i särklass och han förnöjde åskådarna med en utomordentlig serie med flera hopp över 7 meter, därmed dokumenterande sin goda form, vilken höll i sig över Nordiska landskampen, där Melin belade en hedrande 2.-placering. Sedan gammalt är också vår idrottsplats känd för att vara utmärkt och Melins resultat jävade ju långt ifrån påståendet. Även Melins serie i tresteg var en fröjd för ögat med flera hopp över 13 meter, inte minst med tanke på att Melin samtidigt deltog i ett par grenar.

Loppen dominerades som väntat av ovannämnda Jönsson och på både sin specialdistans och 1500 meter gjorde han prestationer, som senterades av publiken. Som slutman i 5. komp stafettlag där

2639 Jönsson.

2876 Melin.

löjtnant Lemgarth gick bra på första sträckan, sprängde han fram i mycket vacker stil och bärgade en överlägsen seger, vilket räckte till för att 5. komp skulle segra i lagtävlingen mellan kompanierna och erövra idrottsföreningens vandringspris.

Wachenfelt vann sin specialgren, kula, på 13,67 och diskus på medelmåttiga knappa 38 meter. Tyvärr kom kulstötningen i gång så sent, att de flesta stötarna gingo i skymningen och tråkigt nog därmed också kulstötarnas förehavanden i skymundan. I spjut segrade korpral Lindhé, som härjade i prislolistorna eftertryckligt vid fjolårets mästerskap.

Vid mästerskapen tävlade juniorerna i särskild klass och det visade sig vara ett lyckat schackdrag, ty de yngre bland stamunderbefälet få därigenom tävla i sin rätta omgivning. Glädjande nog nåddes många goda resultat av de sistnämnda och går det fortfarande framåt, dröjer det kanske inte så länge förrän T 4 I F med "egna" produkter kan taga upp tävling med Göinges andra klubbar. Det vore härligt med ett nytt gäng i stil med Stridsberg, Angtoft m fl. V komp Eriksson, som blev dubbelsegrare, erövrade Stridhs färghandels vandringspris på 1500 meter och blev innehavare efter

För årets största framgång vid T 4 inom fältidrotten svarade det lag, som 18/9 i Eksjö stred för regementets färger.

Det var en strong trio furirer, 105 Bengtsson, 93 Nilsson och 99 Thuresson, som efter målmedveten träning under sommaren nu slog hela eliten bland I. Milos truppförband och Skånes samtliga civila fälttävlare samt förde T 4:s lag till seger. Furir Bengtsson blev dessutom distriktsmästare i seniorklassen och överlägsen segrare före andre man, som han slog med hela 29 poäng.

Tävlingen gick av stapeln tre mil norr Eksjö vid Edshults herrgård, varifrån ett 40-tal elitmän gävo sig ut till fältskjutning med gevär såsom första gren. Målen voro små och bestodo av 1/8-fig, hjälm-mål, bunkerspringor etc. Skjutavståndet gick aldrig över 150 m varför skjutningen betraktades som relativt lätt.

Därefter följde punktorientering 4 km å snitzlad bana, där det gällde att pricka in rätta punkten dels i dels utom banan.

Utslagsgivande var dock, som ofta är fallet, orienteringsbanan. Den var 10 km. lång, gick över sex kontroller och får betraktas som svår, särskilt för skåningar, som äro vana vid mindre kuperad terräng.

furir Fredriksson, som på grund av sjukdom inte kunde göra sig rättvisa.

Tävlingarna, som nog borde uppdelats på tre kvällar i stället för två, leddes av idrottsföreningens funktionärer med nyvalde energiske ordf fanj Liedholm i spetsen och som överdomare fungerade stadens drivande kraft inom fri idrott, fanjunkare John Önerby.

Resultat:

100 meter.

Seniorer: 1. 660 Melin, 2. komp 11,6; 2. 2637 Jönsson, 5. komp 11,7; 3. 2055 Eriksson, 1. komp 13,3.

Juniorer: 1. 23 Söderström 11,9; 2. Vk Eriksson 12,4; 3. Vk Karlsson 12,6.

400 meter.

Seniorer: 1. 2639 Jönsson, 5 komp 53,4; 2. 4101 Malmström, 12. komp 58,4; 3. 1783 Jönsson, 2. komp 58,6.

Juniorer: 1. Vk Eriksson, 10. komp 56,4; 2. 23

Segrande T 4-laget.
Fr. v. furir Bengtsson, Thuresson och Nilsson.

Furir Bengtsson, som tillhör T 4:s elitorienterare, har länge tillsammans med sina kamrater furirerna Nilsson och Thuresson varit stöttepelnarna i vårt lag och det är med tillfredsställelse, som man kan konstatera, att ett intensivt och uppoffrande träningsarbete nu givit gott resultat och att T 4:s namn genom dessa pojkar vunnit respekt även i orienteringskretsar.

B. R.

Söderstr:m, 9. komp 60,3; 3. Vk Andersson, 10. komp 62,9.

1500 meter.

Seniorer: 1. 2639 Jönsson, 5. komp 4,20,0; 2. 991 Linder, 8. komp 4,21,8; 3. 656 Karlsson, 8. komp 4,30,8.

Juniorer: 1. 51 Johansson, 4. komp 4,32,2; 2. Vk Eriksson, 10. komp 4,36,7; 3. Vk Karlsson, 10. komp 4,39,6.

Längdhopp.

Seniorer: 1. 2876 Melin, 4. komp 7,07; 2. 2639 Jönsson, 5. komp 6,25; 3. 707 Thörnell, 7. komp 5,68.

Juniorer: 1. 43 Hult, 9. komp 5,59; 2. 63 Ahlström, 9. komp 4,99; 3. 30 Kellerman, 10. komp 4,89.

Höjdhopp.

Seniorer: 1. 707 Thörnell, 7. komp 1,65; 2. 2876

Forta. å sid. 21.

Löjtnant Arvidsson segrar på Laura i De åtta kavreges steeple-chase å Österängen, Strömsholm (upploppet).

Försommaren är för tävlingshästen en ansträngande period. Så gott som varje week-end startar han i 2 å 3 klasser. Sommarens betesgång kommer därför som en välbehövlig avkoppling, då ansträngda leder och senor ges tid att vila. I mitten av juli var det emellertid slut med vilan. Falsterbo lockade med högt doterade tävlingar den 13—15 augusti och det gällde att börja i tid för att arbeta fram den goda formen från försommaren. Det visade sig också senare, att det behövdes vältrimmade hästar, ty inte endast flera av de bästa svenska ekipagen hade infunnit sig till Falsterbo utan även de bästa danska och norska. Trots detta blev det emellertid plats i prislisterna även för T 4:s ekipage.

Löjtnant Arvidsson-Tage belade 2:a plats i fälttävlan och 4:e plats i terrängritt, vilket måste anses som mycket goda prestationer av ryttaren med denne relativt orutinerade häst. Banan var nämligen förhållandevis svår och flera av de mera namnkunniga ekipagen tvingades utgå.

I Falsterbohus-hoppningen, medelsvår klass, kvalificerade sig sergeant Ohlsson-Kol till finalen och gjorde där en god parcours med endast ett nedslag, vilket gav ekipaget en hedrande 6:e placering. I denna klass deltog meetingets bästa deltagare.

Den avslutande hoppningen var en lätt A bedömning C, dvs en hoppning där ryttaren får hålla på tills något fel göres å banan, dock högst 2 minuter. Här blev det dubbelseger för trängen. Kapten Dahl (T 1) kom på 1:a plats efter att ha övervunnit 16 hinder felfritt och kapten Paulson-Eos på 2:a plats (15 hinder).

Även andra av T 4:s ekipage gjorde förtjänstfulla starter även om de icke lyckades komma med i prislister. Sålunda kom exempelvis löjtnant Lem-

garth-Mia och sergeant Lindén-Nabob närmast efter pristagarna i en hoppning lätt A.

Hästsportföreningen hade för avsikt, att låta de sedvanliga uppvisningarna gå av stapeln söndagen den 18/9. Fader Pluvius ville emellertid annorlunda. Ett ihållande regn satte banorna under vatten och omöjliggjorde all ridning, varför uppvisningarna måste framskjutas till den 9/10, då de komma att äga rum enligt nedanstående program:

1. Kadrljridning.
2. Lätt hoppning, öppen för furirer vid T 4, hemvärnspersonal, Blå Stjärn-systrar och civila ryttare.
3. Tandemkörning.
4. Stafethoppning med deltagande lag från Hemvärdet, Hässleholms Ridklubb, Hässleholms Lantliga Ryttarförening samt 1. kompaniets furirer.
5. Fyrspannkörning.
6. Medelsvår hoppning, där säsongens framgångsrikaste ekipage få hoppa över förhöjda hinder.
7. Attaspannkörning.
8. Lätt hoppning, bedömning C.

Sannolikt är det sista gången uppvisningar av detta slag kan äga rum vid T 4, då avsikten är att trängen i fortsättningen icke skall ha några hästar. Det är därför att hoppas, att alla, även icke hästintresserade, taga vara på detta tillfälle att få se vältrimmade varmbloodhästar i verksamhet.

T. P.

T 4 pistolskytteklubb har under säsongen varit i flitig verksamhet och under sommaren och hösten averkat flera tävlingar.

Klubben förfogar ej över så många skyttar, men den lilla skaran har i gengäld punktligt infunnit sig till de tävlingar som stått på programmet. Inom klubben har under året avhållits 4 månads-skjutningar, 1 fältskjutning samt tävlan om vandringspriser m m. Vidare har klubben med 8 man deltagit i Rikstävlingen för pistol på hemortens banor. Utåt har klubben deltagit i tävlingar vid P 2, i Växjö, Sydsvenska mästerskapen i Kallinge samt Kretsmästerskapen i Ängelholm. Vid dessa tävlingar har flera goda resultat uppnåtts och bland de bästa kan nämnas:

Kretsmästerskapet.

Skolskjutning, Klass A. Kvalificering: 1. H. G. Hansson 171 p, 7. E. Andersson 164 p, 9. E. W. Ek 161 p. 3-mannalag: 1. T 4 496 p.

Mästerskapstävlan: Mästare H. G. Hansson 227 p, 6. E. Andersson 211 p.

Fältskjutning: 2. E. W. Ek 30 tr., 6. H. G. Hansson 26 tr. 3-mannalag: 1. T 4 77 tr.

Rikstävlingen å hemortens banor.

Klass 4 a: Guldmärkeskyttar m/07 (148 skyttar deltagit): 2. H. G. Hansson 172 p, 11. E. W. Ek 163 p, 14. N. Lundström 162 p.

Klass 4 b: Guldmärkesskyttar m/40 (580 skyttar deltagit): 6. E. Eek 168 p.

Månadsskjutningar sammanlagt.

1. E. W. Ek, 2. H. G. Hansson.

Torsten Ullmans vandringspris nr I: Segrare H. G. Hansson. Torsten Ullmans vandringspris nr II: Segrare E. W. Ek. Kapten Mörners vandringspris: Segrare H. G. Hansson. Fältskjutning: Segrare S. Liedholm.

Inteckning i Tyg 3:s vandringspris

har under året erövrats av: H. G. Hansson, E. W. Ek, D. Jönsson, S. Eek.

I skrivande stund pågår en lagtävlan mellan T 4, P 2, SJ, Telegrafverkets och Polisens pistolklubb, där varje lag består av 5 man och lagen mötas alla mot alla.

Till sist önskar Pistolklubben intresserade skyttar hjärtligt välkomna som medlemmar i klubben.
E. E.

Allmän idrott . . .

Forts. från sid. 19.

Melin, 4. komp 1,65; 3. 2141 Gärding, 9. komp 1,55.

Juniorer: 1. 26 Persson, 2. komp 1,50; 2. 72 Sjöstrand, 10. komp 1,45; 3. 130 Lindroth, 10. komp 1,35.

Tresteg.

Seniorer: 1. 2876 Melin, 4. komp 13,25; 2. 2639 Jönsson, 5. komp 12,18; 3. 2055 Eriksson, 1. komp 11,00.

Juniorer: 1. 26 Persson, 2. komp 10,89.

Kula.

Seniorer: 1. 1786 Wachenfelt, 2. komp 13,67; 2. Korp Lindhé, 2. komp 12,18; 3. 4148 Berglund, 7. komp 9,88.

Juniorer: 1. 29 Delin, 12. komp 9,65; 2. 51 Johansson, 4. komp 8,55.

Handgranater:

Seniorer: 1. 518 Bolander, 12. komp 62,80; 2. 856 Karlsson, 8. komp 59,02; 3. 648 Olofsson, 2. komp 58,60.

Juniorer: 1. V. Eriksson, 10. komp 53,24; 2. 29 Delin, 12. komp 52,76; 3. 64 Ekberg, 10. komp 48,50.

Spjut:

Seniorer: 1. Korp Lindhé, 2. komp 46,60; 2. 489 Andersson, 4. komp 46,45; 3. 656 Karlsson, 8. komp 43,11.

Juniorer: 1. 51 Johansson, 4. komp 37,95.

Diskus.

Seniorer: 1. 1786 Wachenfelt, 2. komp 37,71; 2. Serg Rydenvik, 2. komp 31,00; 3. Korp Lindhé, 2. komp 29,64.

Juniorer: 1. 51 Johansson, 4. komp 25,99.

Svensk stafett (100-200-300-400).

1. 5. komp (Lemgarth, Persson, Hjalmarsson, Jönsson) 2,08,4; 2. 8. komp 2,14,8; 3. 9. komp 2,19,2.

Poängtävlan.

1. 5. komp 17 poäng; 2. 2. komp 15 p; 3. 4. komp 13 poäng.
K. P.

Gynna våra annonsörer!

25:-
Burmans
 KONDITORI
 FÖRSTKLASSIG SERVERING
 Intimt . Trivsamt
 Telefon 833

25:-
Klickar ? 1949
Klockan ?
 Gå till
CARL LINDBECK & C:o
 URMAKERIAFFÄR
 Röingegatan 8 Tel. 494

Grand Tel. 54 1949
 15:-
METROPOL Tel. 740
 FÖRSTKLASSIGA PROGRAM

15:-
Wifstrands
 Bosättningsaffär
 Rekommenderas
ARMATURER

15:-
 Köp Eder tobak i 1949
Tobakshörnan
 Välsorterad affär. (Mitt emot trängen)

15:-
BARNKLÄDER
 köpta i vår specialaffär äro alltid omtyckta
 Största sortering från baby till 14 år
 Frykholmäg. **Barngarderober** Telefon 1424

25:-
 Kartor — Brevpapper — Kartfodral — Film
 Reservoirpennor m. m.
 köper Ni bäst och billigast hos
Hånells

25:-
Fjellströms 1949
GULDSMEDSAFFÄR
 Rekommenderas
 Järnvägsgatan 23 Tel. 1345
 (Snelt emot Posten)

25:-
Evy-Foto
 ger det bästa resultatet av Edra minnesbilder
 från inryckningen till mucksdivan
 SERIE-, PORTRÄTT-, BRUD- och GRUPPFOTO
 Film, kameror och tillbehör i stor sortering
 ADR. SOLGÅRDEN TEL. 1045, ankn. bost.

25:-
Wangels
 KEMISKA TVÄTT OCH FÄRGERI
 Grundad 1863
 REKOMMENDERAS
 Stortorget 10 Tel. 976

Arkivansökan

Snapphanen

Ur innehållet:

REGCH JULHÄLSNING
 12. KOMP PÅ BESÖK I MALMÖ — "48 timmar i Malmö"
 HÄSTEN — VÄNNEN OCH KAMRATEN — Ryttaren Per Liedholm berättar
 POSTENS SYN PÅ SAKEN — "VAKTEN". Fritt efter känd dikt
 FRÅN REGEMENTETS DAG
 EN KOMPANIAFTON
 EFTER EN MANÖVER — dikt av Impe
 LITET OM FOTBOLL — 7. kompaniets uppfattning
 VAD HAR HÄNT SEDAN SIST — utdrag ur rego m m
 HÄR OCH VAR — förläggningsfrågan
 A — B — KÖP SA FAR DU C

Tidskrift för
Kungl Skånska trängregementets kamratförening